

РЕШЕНИЕ

№ 40255

гр. София, 02.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 21.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9547** по описа за **2025** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационната жалба на „България еър“ АД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Решение от 30.07.2025 година, постановено по НАХД № 13871/2023 година по описа на Районен съд - София.

В жалбата касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно като постановено при допуснато нарушение на материалния закон. Твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, като не е съобразил, че Акта за установяване на административно нарушение и Наказателното постановление не съдържат реквизитите по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че е извършено нарушение като не е отчетел, че лицето не е пресичало външна за Европейския съюз граница. Моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени Наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител и не изразява становище по същество. Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител оспорва касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представлява касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалният кодекс (НПК), приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на „България еър“ ЕАД със седалище [населено място] срещу Наказателно постановление № 388/14.09.2023 година на Директора на Регионална дирекция „Гранична полиция“ - Аерогари“ към Министерство на вътрешните работи, с което е наложена “имуществена санкция” в размер на 2 000 лева на основание чл. 51, вр. чл. 20, ал. 1, т. 1, вр. чл. 19, ал. 1, т. 1 от Закона за чужденците в Република България затова, че на 12.07.2023 година, около 17,35 часа, в [населено място], Граничен контролно-пропускателен пункт-Аерогара С. е превозил Роберт Карпесо, роден на 10.10.1080 година, гражданин на Република Ф. без валидна виза или разрешение за пребиваване, каквито се изискват.

С Решение от 30.07.2025 година, постановено по НАХД № 13871/2023 година, съдът е потвърдил Наказателното постановление. За да постанови този резултат въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 12.07.2023 година, в 17,35 часа, в [населено място], Гранично-контролен пропускателен пункт - Аерогара - С. е извършена проверка на пътниците, пристигнали с полет FB438 от Ф., Германия. Приел е, че Роберто Карпесо, гражданин на Република Ф. няма виза или разрешение за пребиваване.

Въззивният съд е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на административнонаказателните процесуални правила. Приел е, че деянието е съставомерно.

Настоящата инстанция изцяло споделя изводите на въззивния съд.

Чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза или разрешение за пътуване, когато такива се изискват, арг. чл. 8, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България.

Превозвач, който превозва по суша, по въздух или по вода до и/или от Република България чужденци, преди да извърши услугата, е длъжен да установи наличието и валидността на документа за пътуване и на визата, когато такава се изисква, както и дали същите съдържат явни преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, следи от подмяна на снимката, както и дали изображението на снимката позволява установяване на самоличността на притежателя, арг. чл. 20, ал. 1, от Закона за чужденците в Република България.

Съгласно разпоредбата на [чл. 6, ал. 1, б. „б“ от Регламент \(ЕС\) № 2016/399](#), при планиран престой на територията на държавите членки с продължителност не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период, при което се отчита 180-дневният период, предшестваш всеки ден от престоя, за влизането на гражданите на трети страни следва да притежават валидна виза, ако такава се изисква съгласно [Регламент \(ЕО\) № 539/2001](#) на Съвета, с изключение на случаите, когато те притежават валидно разрешение за пребиваване или валидна виза за дългосрочно пребиваване.

В случая чужденецът е гражданин на трета страна по смисъла на [чл. 2, т. 6 от Регламент\(ЕС\) 2016/399](#) и при влизане на територията на държава членка на Европейския съюз следва да разполага с валидна виза.

Превозвачът е бил длъжен да извърши проверка преди да издаде превозните документи. Като не е осъществил тази проверка касационният жалбоподател е допуснал нарушението по чл. 51, вр. чл. 20, ал. 1, т. 1 от Закона за чужденците в Република България.

Определената санкция е в минималния, предвиден размер и е пропорционална на степента на засягане на защитения обществен интерес от извършеното нарушение.

С оглед на горното проверяваното решение следва да се остави в сила.

На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лева, на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1, пр. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.07.2025 година, постановено по НАХД № 13871/2023 година.

ОСЪЖДА „България еър“ АД със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ НА Главна дирекция „Гранична полиция“ – Директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ сумата от 130 (сто и тридесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.